

Underbilag a. til Bilag 2.

Præsidenten for Østre Landsret.

København, den 21. Januar 1932.

I Anledning af Justitsministeriets Skrivelse af 12. f. M. — Brev-Nr. 25796, Journal 2. K. 1931 Nr. 348²² —, hvori man efter Anmodning af Formanden for Folketingets Udvalg angaaende Retsplejeloven udbeder sig en Udtalelse fra mig om, hvorvidt Ændringsforslag Nr. 81 i den af Folketingets Udvalg den 2. December 1931 afgivne Betænkning over Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 maa antages at kunne gennemføres uden nogen Forhøjelse af Landsrettens Dommerantal, skal jeg udtale følgende:

Til Belysning af Spørgsmaalet har jeg foretaget en Undersøgelse af, hvilken Betydning en Gennemførelse af Forslaget vilde have paa de i Aaret 1931 ved Østre Landsret registrerede kriminelle 1ste Instans-Sager. Idet det forud bemærkes, at det naturligvis beror paa et Skøn, for hvilket man endnu ingen virkelig Rettesnor kan have, om f. Eks. en Berigelsesforbrydelse skal henføres under ny Straffelovs § 286 o. l., kan Resultatet af Undersøgelsen siges at være følgende.

Ifølge Ændringsforslag Nr. 81 vilde man for Aaret 1931 have faaet 112 Sager med Lægmandsmedvirken af Aarets 188 1ste Instans-Sager. 76 Sager (altsaa godt $\frac{1}{3}$) vilde være gaaet til Underretten.

Nævningesager vilde gaa tilbage, fra 67 til 24 (altsaa til godt $\frac{1}{3}$), hvilket vilde betyde en stor Pengebesparelse.

Østre Landsret arbejder for Tiden i 6 Afdelinger, hvoraf 3 udelukkende behandler borgerlige Sager, 2 (I og III Afdeling) næsten udelukkende kriminelle Sager, medens en Afdeling (VI Afdeling) behandler Nævningesager paa Tingstederne udenfor København samt de ved Underretterne udenfor København forberedte borgerlige 1ste Instans-Sager.

Med denne Rettens nuværende Organisation vilde Forholdet stille sig saaledes, at I Afdeling vilde faa 7 Nævningesager og 40 Domsmandssager i Stedet for 24 Nævningesager og 64 1ste Instans-Sager uden Nævninger, hvilket vilde betyde en væsentlig Arbejdsforøgelse, idet Antallet af Lægdommersager forøges til det dobbelte, fra 24 til 47, medens Afdelingen kun frigøres for 41 Sager, der vilde gaa til Underret.

III Afdeling vilde faa 10 Nævningesager og 13 Domsmandssager i Stedet for 19 Nævningesager og 55 1ste Instans-Sager uden Nævninger. Dette vilde altsaa betyde en Lettelse af Arbejdet.

VI Afdeling vilde faa 7 Nævningesager og 35 Domsmandssager i Stedet for 24 Nævningesager. Her vilde blive en saa betydelig Arbejdsforøgelse samt en saadan Forøgelse af Antallet af Rejser, at Afdelingen ikke som nu vilde kunne behandle et betydeligt Antal, nemlig ca. 250 borgerlige 1ste Instans-Sager aarlig.

Men hertil kommer, at man af de nuværende Underretssager sikkert kan forvente en større Tilvækst af Domsmandssager.

Det er nemlig utvivlsomt, at en Del af de af nugældende Retsplejelovs § 687 b. 3. omfattede Tilfælde, nemlig Sædelighedsforbrydelserne og af Voldsagerne: Vold efter ny Straffelovs § 245, 2det Stykke, og § 246 samt et Antal Berigelsesforbrydelser vil blive Domsmandssager, for saa vidt tiltalte ikke ønsker Underretsbehandling. Særlig med Hensyn til Berigelsesforbrydelserne bemærkes, at man formentlig netop indenfor denne Gruppes Sager (som angaar Personer,